

мышлява , какъ да вы направи человѣци благопо-
лучны и добры , работи съ ума си. И два-та рода
на работенье-то сѫ много нужны за нась , ако
желаеме да сме здрави и тѣлесно и душевно. Трѣбва
всякога да имаме едно работенье рѣчно , въ което
да ся упражнява тѣло-то ни, зачтото другояче все,
что ъдеме, не ся смила добрѣ, и слѣдователно до-
бываеме слабость и болесть. Но трѣбва да работимъ
и умственно съ душъ-тѣ , или да радимъ да нау-
чиваме полезны знанія: зачтото инакъ оставамы слѣ-
пи, неучени , невѣжи и за свѣта совсѣмъ непо-
трѣбни , и достигаме найпослѣ да станемъ сиромаси
и презрѣны.

Запомнилъ сѫмъ единъ человѣкъ, чїй-то случай
бѣ такъвъ. Имаше родители богаты , които безумно
говоряхъ на чадо-то си: че имѣтъ весма много
иманье за него събрано , и зачто , чтомъ порасте ,
всичко ще бѫде негово. И така чадо-то имъ си
помысли , че нѣма нуждѣ да работи и да ся труди,
както други-ти людье , или нѣчто да научи; зачтото
можаше да купи съ иманье-то си все , что да му
ся поиска. За това привыкнѣ да ся събужда весма
късно отъ сънъ ; послѣ почти до пладне да ся
облачи и кыти, безъ да похване съ пѣрстъ господ-
ство му , зачтото го облачаше слуга-та му ; послѣ
единъ или два часа ъдяше , подирѣ играше , и
сетиѣ пакъ на трапезъ-тѣ ; слѣдѣ това лягаше и